

سه‌شنبه ۲۶ آذر ۱۳۹۸
وطن امروز | شماره ۲۸۱۸

فرهنگ وهنر

سینما

ابراز بی‌اطلاعی وزیر ارشاد از سرنوشت اکران «دیدن این فیلم جرم است»
از انتظامی بیرسید!

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی درباره سرنوشت اکران فیلم «دیدن این فیلم جرم است» ابراز بی‌اطلاعی کرد و توضیح درباره آن را به رئیس سازمان سینمایی محول کرد. به گزارش مهر، سیدعباس صالحی در حاشیه بازدید از آخرین روز برگزاری جشنواره سینماحقیقت در پاسخ به پرسش رسانه‌ها درباره سرنوشت اکران فیلم «دیدن این فیلم جرم است» که تهیه‌کننده‌اش پیش‌تر اعلام کرده بوده رئیس سازمان سینمایی شخصا مانع اکران آن شده است، عنوان کرد: «من چیزی درباره این مسأله نمی‌دانم و رئیس سازمان سینمایی باید درباره آن پاسخ دهد». فیلم سینمایی «دیدن این فیلم جرم است» به کارگردانی رضا زهتابچیان و تهیه‌کنندگی محمدرضا شفاه از آثار اکران شده در جشنواره سی‌وهفتم فیلم فجر است که هنوز سرنوشت اکران عمومی آن مشخص نیست. مسؤلان سازمان سینمایی درباره این فیلم سیاست سکوت را در پیش گرفته‌اند.

کتاب

عزم ناشران و اهالی کتاب برای بازسازی یک کتابخانه

مجمع ناشران انقلاب اسلامی از ناشران، کتاب‌فروشان و صاحبان آثار برای مشارکت در بازسازی کتابخانه تفکر شهریار دعوت کرد. به گزارش «وطن امروز»، در جریان اغتشاش‌های آبان‌ماه، کتابخانه عمومی تفکر شهریار شهریار به طور کامل در آتش سوخت. اکنون مجمع ناشران انقلاب اسلامی از تمام ناشران، نویسندگان و کتابفروشان دعوت به‌عمل آورده تا با پیوستن به پوشش بازسازی این کتابخانه، با یکدیگر دست یاری دهند. در پی خسارت‌های وارده به اماکن عمومی در پی ناآرامی‌های پس از افزایش قیمت سوخت، کتابخانه تفکر شهریار نیز با ۱۳هزار جلد کتاب دچار آتش‌سوزی شد. این اتفاق موجب محروم شدن مردم آن منطقه از خدمات و دسترسی به کتابخانه عمومی شده است. اخیراً روند بازسازی این کتابخانه با کمک‌های مردمی آغاز شده است. مجمع ناشران انقلاب اسلامی نیز از اهالی فرهنگ و کتاب‌دوستان، ناشران، کتاب‌فروشان و نویسندگان دعوت کرده است تا با اهدای کتاب و تجهیزات مورد نیاز به این کتابخانه عمومی در قالب یک پویش، روند بازسازی و تجهیز آن را سرعت بخشند. علاقه‌مندان جهت کسب اطلاعات بیشتر می‌توانند به پایگاه اطلاع‌رسانی مجمع ناشران انقلاب اسلامی به نشانی mananashr.ir مراجعه کنند.

تلویزیون

رونمایی از اولین مستند ابوبکر بغدادی شرق ایران در «به‌اضافه مستند»

جدیدترین قسمت از فصل سوم برنامه تلویزیونی «به‌اضافه مستند»، با بخش وبررسی مستند «قصر قند» به کارگردانی محسن اسلام‌زاده از شبکه مستند پخش خواهد شد.

به گزارش «وطن امروز»، در این قسمت و پس از پخش مستند، میز کارشناسی برنامه برگزار خواهد شد و این مستند مورد بحث و بررسی کارشناسی قرار خواهد گرفت. «قصر قند» مستندی با سوژه امنیتی است و روایت عملیات ضد‌تروریستی علیه «جلیلی قنبرزهی» یکی از باسابقه‌ترین اشرار شرق ایران و سرکرده گروهک انصارالفرقان را به تصویر می‌کشد که با هلاکت او و معاونانش به پایان می‌رسد. قنبرزهی در کارنامه جنایات خود اقداماتی بی‌سابقه داشته و نیروهای امنیتی بیش از ۲۵ سال به دنبال او بودند. مستند «قصر قند» و نشست کارشناسی بعد از آن در برنامه «به‌اضافه مستند» امشب ساعت ۲۰:۳۰ از شبکه مستند پخش خواهد شد.

سینمای جهان

«جومانچی» صدر نشین گیشه بین‌المللی سینما شد

«جومانچی» -مرحله بعدی» با فروش ۸۵ میلیون دلاری صدرنشین گیشه بین‌الملل سینما شد و فروش «منجمد ۲» نیز از مرز یک میلیارد دلار عبور کرد.

به گزارش ایسنا به نقل از اسکرین، فیلم «جومانچی: مرحله بعدی» با فروش ۸۵/۷ میلیون دلاری بر قرار گرفتن در صدر فهرست فروش هفتگی گیشه بین‌المللی سینما، مجموع فروش جهانی خود را به ۲۱۳ میلیون دلار رساند. این فیلم ماجراجویانه و فانتزی با بازی «دواین جانسون»، «کوین هارت»، «کارن گیلان» و «جک بلک»، از این هفته در ۳۴ بازار بین‌المللی کار خود را آغاز کرد و ۱۲/۶ میلیون دلار در آکران اولیه در سینماهای بریتانیا فروخت که با رشد ۳۲ درصدی نسبت به فروش آغازین قسمت قبلی این فیلم همراه شده است. «جومانچی: مرحله بعدی» فروش آغازین ۸/۹ میلیون دلاری را نیز در روسیه تجربه کرد که ۲۲ درصد از فروش آغازین قسمت قبلی بیشتر است و سینماهای آلمان نیز با ۴/۶ میلیون دلار، آکران این فیلم سینمایی را شروع کردند. انیمیشن «منجمد ۲» نیز با فروش ۷۴/۹ میلیون دلاری، جمع فروش جهانی خود را به ۱/۳ میلیارد دلار رساند و به رتبه هفتم پرفروش‌ترین انیمیشن‌های تاریخ سینما صعود کرد.

حضرت امیرالمؤمنین(ع)

برای تادیب خود همین بس که از آنچه در دیگران نمی‌پسندی دوری کنی

روزنامه سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی

صاحب‌امتیاز و مدیرمسئول: محمد آخوندی سردبیر: سید عابدین نورالدینی

نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر (عج) کوچه سعید، پلاک ۹
روابط عمومی: ۶۶۱۳۷۲۸۲
تحریریه: ۶۶۱۳۷۲۸۲
نمابر: ۶۶۱۴۱۳۷
سازمان آگهی‌ها: ۶۱۰۸۶۱۶۲۳
پلاک: ۱۰۰۰۲۳۲۱
پست الکترونیک: info@vatanemroz.ir
چاپ: موسسه چاپ‌مهر بزر ترنا

درباره تحلیل‌های جوکری از «جوکر»

جوکر علیه خیابان

نمایش خشونت و نقد سرمایه‌داری

لزوما ترویج خشونت و نفی سرمایه‌داری نیست

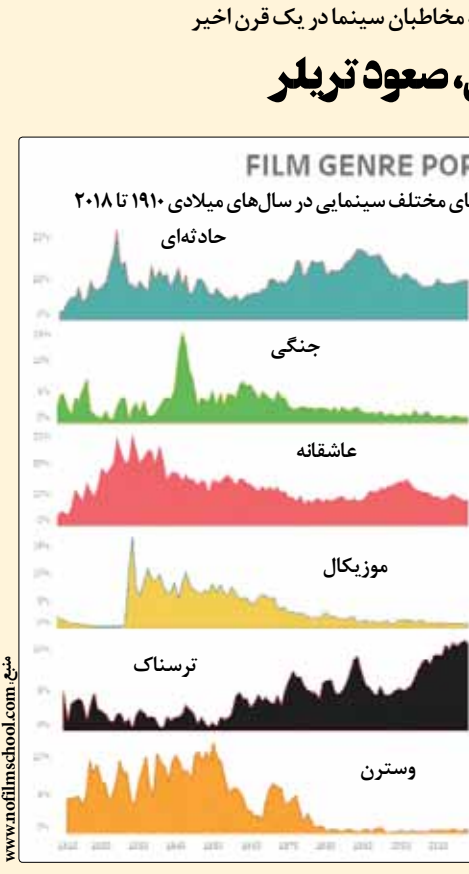
محمدرضا کردلو: «جوکر» نقل همه محافل شده است؛ از رسانه‌های رسمی تا شبکه‌های اجتماعی. اخیرا در بازار دیدم که برایش پیکسل هم درست کرده‌اند که دخترها و پسرهای نوجوان اگر خواستند روی کوله پشتی و کیف‌شان از تصویر جوکر استفاده کنند. در حوادث اخیر منطقه هم در عراق و لبنان گریم جوکر پرطرفدار و نمادی برای اعتراض‌ها شده است. همین مسأله باعث شده برخی تحلیل‌های پسینی در رابطه با نسبت اعتراضات با جوکر از سوی برخی رسانه‌ها مطرح شود. پسینی بودن این تحلیل‌ها مشکل عمده آنهاست.

جوکر در آمریکا و سینماهای جهان اکران می‌شود. مردم هم از راه‌های مختلف آن را می‌بینند. فروش عجیب و غریبی هم در سینماهای خارج از آمریکا دارد و در واقع رکورد فروش فیلم‌های رده سنی R را می‌شکنند. این اتفاق‌ها برای جوکر، دیده شدنش و ایجاد فضای تبلیغاتی روند موفقیت‌آمیزی را

احسان سالمی: ذائقه مخاطب و سلیقه او مسأله‌ای است که از بدو راه‌اندازی صنعت سینما مورد توجه خالقان آثار سینمایی و تصویری بوده است. اساسا هر محصول هنری در تعامل و ارتباط مستقیم با مخاطب است که هویت پیدا می‌کند و خواسته مخاطب است که در بسیاری از موارد مسیر سینما را از تمرکز بر تولید آثاری در چند ژانر مشخص به سمت سایر ژانرها می‌کشاند. شاهد مثل ملموس این ماجرا در سینمای ایران که نمونه‌های عینی آن احتمالا بیشتر از تولیدات سینمای جهان پیش چشم مخاطبان این یادداشت قرار داشته، مسأله چرخش ذائقه مخاطبان سینمای ایران به سمت آثار کم‌دی در سال‌های اخیر است. اما آنچه پنهان‌نگارش این یادداشت شده انتشار آماري در ارتباط با تغییر علاقه‌مندی مخاطبان سینمانسبت به ژانرهای مختلف سینمایی بین سال‌های ۱۹۱۰ تا ۲۰۱۸ میلادی توسط یکی از سایت‌های سینمایی بود؛ آماري جالب توجه که هر کدام از بخش‌های آن می‌تواند سوژه انجام یک پژوهش سینمایی در زمینه دلایل تغییر ذائقه مخاطبان درباره هر کدام از ژانرهای سینمایی طی یک قرن اخیر باشد. اولین چیزی که از نگاه به آمارهای مندرج در این نمودار گرافیکی به ذهن هر مخاطبی می‌رسد، رشد آمار فیلم‌های مستند و آثار مهیج است. درواقع براساس خروجی‌های این نمودار ژانرهایی همچون موزیکال، جنگی و وسترن به مرور زمان دچار افت مخاطب شده‌اند و از طرف دیگر مستندها و همچنین آثار دلهره‌آور (یا همان تریلرها) و وحشتناک با رشد مخاطب روبه‌رو شده‌اند.در ارتباط با رشد سینمای مستند و جلب توجه مخاطبان به این قبیل آثار بویژه در سال‌های اخیر، بیش از هر چیز این گزاره در ذهن‌ها متبادر می‌شود که شاید دلیل استقبال رو به رشد مخاطبان از آثار مستند ارتباط مستقیم فیلم‌های مستند با فضای زندگی واقعی و بازتاب پیدا کردن مسائل و معضلات اجتماعی با رویدادهای سیاسی مهم در این آثار است.اتفاقی که باعث می‌شود تا قابلیت ارتباط‌گیری مخاطبان با این آثار بیشتر شود. از طرف دیگر در ارتباط با ژانر کم‌دی که معمولا در سینمای جهان بیشتر مورد توجه مخاطبان است، بارزترین تحلیل را می‌توان مربوط به نقاط

به وجود می‌آورد. سسر و صدای جوکر باعث می‌شود حداقل علاقه‌مندان سینمای جهان هم تلاش کنند در اولین فرصت این فیلم را ببینند. جوکر حسایی دیده می‌شود. این حسایی دیده شدن جوکر شروع ماجرای تحلیل‌ها و ابر تحلیل‌ها را رابطه با جوکر است. از اسلاوی ژیزیک و مایکل مور تا حسین کچویان درباره‌اش نوشته‌اند. فارغ از تحلیل فیلمسازان و اندیشمندان خارجی درباره جوکر، آنچه در ایران پیرامون این تحلیل‌ها اتفاق افتاده، عجیب و غریب است. در جایی گفته شده اعتراضات و اغتشاشات خیابانی به خاطر جوکر اتفاق افتاده است. اما آیا جوکر به نفع خیابان است؟ تظاهرات را تقویت می‌کند؟ و مردم را به اغتشاش فرا می‌خواند؟ جوکر را از هر زاویه‌ای و با هر عینکی که تماشاش کنیم (انچنان‌که در عمده تحلیل‌ها تصریح شده)، آن را فیلمی می‌بینیم در نقد سرمایه‌داری و آمان‌شهر آمریکایی؛ اول به خاطر حضور

شخصیت توماس وین و نحوه مواجهه او با طبقه فرودست و دوم به خاطر نام شهر: گاتهام سیتی (که شهر ابرقهرمان‌های آمریکایی است). جهان فیلم را هم به ۱۹۸۱ برده‌اند تا تندی و صراحت نقدهای جوکر مانع اکران آن در سال ۲۰۱۹ نشود. با این همه چطور می‌توان گفت جوکر محصولی از هالیوود برای فرودستان همه نقاط جهان غیر از آمریکاست؟ و کار کردی در خود ایالات متحده ندارد؟ این تحلیل آیا باعث نمی‌شود شرایطی را که در فیلم تصور شده نپذیریم و آن را یک جهان تخیلی تصور کنیم؟ در این صورت آیا آنچه در آمریکا دارد اتفاق می‌افتد و فقر و فلاکتی را که گریبانگیر مردم ایالات متحده شده، انکار نکرده‌ایم؟ آیا تحلیل مصرف خارجی داشتن جوکر، باعث نمی‌شود اصل جنبش‌های ضدسرمایه‌داری در آمریکا انکار شوند؟ آیا باعث نمی‌شود هالیوود را همدست ترامپ تلقی کنیم؟ این گزاره باعث نمی‌شود واقعیت‌هایی که پیش از این

جنگ، هیچ چیز به اندازه فیلم‌های کم‌دی و سرخوشی ناشی از تماشای کم‌دی‌ها نمی‌توانست به عنوان یک مخدر قدرتمند جوامع افسرده آن‌روز را تسکین دهد. به همین خاطر هم هست که با وجود یکدست بودن میزان مخاطبان آثار کم‌دی در این

اوج این نمودار دانست؛ جایی در حوالی دهه ۱۹۳۰ تا اواسط دهه ۱۹۴۰ که بخش عمده‌ای از کشورهای جهان درگیر جنگ دوم جهانی بودند و در این فضا به شکل طبیعی به‌واسطه غلبه حس افسردگی و فشارهای روانی وارد بر جوامع غربی درگیر در

از ابتدای جنگ تا امروز چه تعداد کتاب دفاع‌مقدسی منتشر شده است؟

انتشار ۱۸ هزار کتاب جنگی

مدیر کتابخانه تخصصی جنگ گفت: حدود ۱۸ هزار عنوان کتاب مرتبط با دوران دفاع‌مقدس از ابتدای جنگ تحمیلی تاکنون منتشر شده است. به گزارش «وطن امروز»، نصرت‌الله صمدزاده در «اولین نشست هم‌اندیشی جمعی از پژوهشگران حوزه دفاع‌مقدس» گفت: خاطرات بسیاری در حوزه دفاع‌مقدس منتشر شده اما کتابخانه استاندارد ملی یک موضوع بیشتر به آن ندهاده و آن «جنگ ایران و عراق- خاطرات» است. وی گفت: درحالی که ما نزدیک به ۲۰۰۰ کتاب با این موضوع داریم اما اینکه در دل این خاطرات چه چیزی وجود دارد و به چه چیزی پرداخته و چه شخصی مطرح شده است، چیزی را نمی‌یابیم. صمدزاده گفت: ما ۵ دوره در نشر کتاب داریم که در دوره

معاونت سینما از تازه‌ترین برنامه‌های رسانه ملی گفت

تدارک ویژه تلویزیون برای دهه فجر

سیدمرتضی میرباقری در جمع مدیران و برنامه‌سازان تلویزیون از برنامه‌های دهه فجر اسال رسانه‌ملی خبر داد که مبتنی بر گفت‌مان‌های استقلال، اقتدار و امید است. به گزارش «وطن امروز»، معاون سیما در نشست محتوایی دهه فجر ۱۳۹۸ که با حضور مدیران و برنامه‌سازان این معاونت برگزار شد، گفت: گفت‌مان‌های محوری سیمیا برای برنامه‌های ایام‌الله دهه فجر امسال تأکید بر استقلال، اقتدار، تبدیل شدن ایران به قدرت منطقه‌ای و امید و حرکت به سوی آینده‌ای روشن است. میرباقری با بیان اینکه تلویزیون در دهه فجر سال گذشته بیش از ۲۰۰ برنامه نمایشی و غیرنمایشی را روی آنتن برده افزود؛ با توجه به تجربه ارزشمند

رژیم وابسته پهلوی رواهت کند.

وطن امروز

گفت‌هایم و پس از این خواهیم گفت، تکذیب شود؟ اما در ادامه افراطی‌ترین تحلیلی که می‌ششد درباره جوکر داشت، نسبتی بود که میان این فیلم و تحولات منطقه و بویژه ایران برقرار شد. سوالی که قبلا پرسیدم را مجدد مطرح می‌کنم: آیا جوکر فیلمی به نفع تظاهرات و اغتشاشات خیابانی است؟ به نظر من اینچنین نیست. جوکر اتفاقا گروه‌های ضدجوکر را تقویت می‌کند. در نگاه اول جوکر می‌گوید تنها راه برای اصلاح سیستم سرمایه‌داری و رسیدن به آرزوهای طبقه فرودست و تحقیر شده، خشونت افراطی است که با قتل به نمایش در می‌آید. به نظر می‌رسد عمده مخاطبان به‌رغم همه همزادپنداری‌ها و همدردی‌هایی که با جوکر داشتند، می‌توانند او را تا شلیک اشتباهی‌اش در اتاق همراهی کنند. جوکر نقد نظم سرمایه‌داری هست اما فراموش نکنیم خود محصول سینمایی است که بر اساس مناسبات و نظم سرمایه‌داری زنده است؛ یعنی هالیوود. جوکر می‌گوید شاید هیچ راهی برای اصلاح سیستم جز اجرای فردی عدالت (انظور که جوکر به دنبال آن است) وجود ندارد اما آیا همه اینکاره‌اند که تفنگ به دست گیرند و به خیابان بریزند؟ جوکر تا آخرین سکانس نقد خود به سیستم را وارد می‌کند اما در همان سکانس فینال به مخاطب می‌گوید: جوکر را دیدی؟ کشتن و قتل و خشونت را لمس کردی؟ آیا تو می‌خواهی جزئی از این چرخه باشی؟ فیلم با کشته‌شدگان همزاد پنداری می‌کند و پاسخ سوال‌هایی که پرسیده را می‌دهد: نه! مخاطب از جایی به بعد جوکر را دوست ندارد، نمی‌تواند او را تحمل کند و بهم ریختن شهر را نمی‌پسندند. سکانس کشته‌شدن شهردار را ببینید. به این ترتیب اگر جوکر را جدی‌ترین نقد سینمایی این سال‌ها به نظم سرمایه‌داری بدانیم، حتما می‌توانیم آن را مهم‌ترین فیلمی که برای حفظ نظم و وضعیت موجود سرمایه‌داری ساخته شده نیز بدانیم. جوکر هم مانند پارازیت فیلمی است علیه انتقام‌شخصی، اگر چه انتقام شخصی را به نمایش درمی‌آورد. جوکر هم به دنبال این است که از اغتشاش پیشگیری کند! حالا اینکه برخی در تظاهرات خیابانی اخیر در عراق و لبنان از جوکر به عنوان یک نماد برای اعتراض استفاده کرده‌اند و خودشان را شبیه جوکر کرده‌اند، نه به خاطر این است که جوکر را الگوی خود می‌دانند، بلکه بیشتر به خاطر نداشتن ایده‌ای برای تغییر وضع موجود است. به این ترتیب جوکر نه‌تنها عامل اغتشاشات نیست، بلکه برای پیشگیری از خیابانی شدن اعتراضات ساخته شده است.

یک قرن، اوج استقبال مخاطبان از این آثار را در همان سال‌ها می‌توان دید. البته در تحلیل این نمودار باید به شاخصه‌های تولیدی فیلم‌های هالیوود نیز توجه شود. برای مثال در تحلیل اینکه چرا فیلم‌های موزیکال در یک قرن اخیر به شکلی محسوس دچار افت مخاطب شده است، می‌توان به این نکته اشاره کرد که سینمای آمریکا با عبور از سینمای استودیویی که تمرکز زیادی بر تولید آثار موزیکال داشت، کم‌کم این قبیل آثار را از چرخه اصلی تولید خود کنار گذاشت. البته که آثار موزیکال هیچ‌گه از سینمای آمریکا حذف نشدو اتفاقا در سال‌های اخیر این ژانر جان دوباره‌ای گرفته است و توجه ویژه به آثاری از قبیل «لالاند» در فصل جوایز سینمایی هالیوود نشان می‌دهد ژانر موزیکال هنوز هم می‌تواند حرف‌هایی برای گفتن داشته باشد. به این مورد می‌توان افت شدید محبوبیت ژانر وسترن را هم اضافه کرد؛ ژانری که محبوب‌ترین ژانر سینمای هالیوود از اوایل قرن بیستم تا دهه ۶۰ میلادی بود ولی از اواخر دهه‌های ۸۰ و ۹۰ میلادی بشدت افت کرده است. جالب اینکه وسترن در سینمای هالیوود از جمله مهم‌ترین ژانرها و حتی به تعبیری «مادر ژانرها» به شمار می‌رود و به تعبیر آندره باژن، نظر به پرآز بزرگ سینما، اگر سینما یعنی حرکت، پس وسترن عالی‌ترین مصداق سینما و مظهر و عصاره آن است. اما همین عالی‌ترین ژانرها به گواه نمودار مذکور از آغاز دهه ۸۰ میلادی با افت شدید مخاطب روبه‌رو شده است؛ اتفاقی که شاید اصلی‌ترین دلیل آن را باید در حرکت فراینده و پرسرعت جامعه آمریکا به سمت زندگی مدرن و دغدغه‌های متناسب با این زندگی دانست. دغدغه‌هایی که در آن جایی برای دیدن وسترن‌های کلاسیک با آن شکل و شمایل خاص خود نیست. جالب اینکه هر چه فیلم‌های وسترن از آغاز دهه ۸۰ میلادی افت کرده‌اند، آراساس همین نمودار می‌توان رشد میزان مخاطبان فیلم‌های فانتزی را دید. فیلم‌هایی که اوج استقبال از آنها در سال‌های میانی دهه ۹۰ میلادی است، سالیایی که از آن به عنوان آثار ظهور رسانه‌های نوین یاد می‌کنند و طبیعی است که در این فضای جدید، اثری از دنیای فانتزی جذابیت بیشتری برای مخاطبان خواهد داشت.

کامبیز دیرباز:

سال‌ها به دنبال فیلمنامه‌های قهرمان‌محور بودم

زمانی در شبکه خانگی باشم و بعد از آن به تلویزیون بروم. زمان‌هایی که پیشینه‌های از تلویزیون با شبکه خانگی دارم حرف اول و آخر را فیلمنامه‌ای می‌زند که پیشنهاد می‌شود. ممکن است ۴ سال پشت سر هم در تلویزیون پیشنهادهای جذاب داشته باشم مثل «میکائیل»، «پشت بام تهران» و «بازی پای مادر» که ۴ سال متوالی در تلویزیون سریال می‌بازد و در هر کدام از اینها نقش اصلی بودم. هر سه این کاراکترها برام بسیار جذاب بودند و موازی شدند با مقطعی که اغلب فیلمنامه‌ها کاراکترمحور نبودند. یادم هست تمام فیلمنامه‌های آن زمان، ۴-۵ نقش اصلی داشتند و تا پایان هم متوجه نمی‌شدید کدام نقش اصلی است و خیلی هم برای مخاطبان جذاب بود. اما خب! سلیقه من به این شکل بود که در این سال‌ها به دنبال فیلمنامه‌های قهرمان‌محور بودم. مثل میکائیل که آنقدر قهرمان است و آنقدر قصه اصلی برای او است که اسم سریال، اسم شخصیت میکائیل است و قصه، قصه او است. همان زمان اصلا به این فکر نمی‌کردم که ۴ سال است در تلویزیون بازی می‌کنم و این برام مهم بود که کاراکتر مورد علاقه‌ام را بازی می‌کنم. وی در پایان درباره عمل کل‌کاری‌اش در سینما تصریح کرد: اگر هم در آن ۴ سال پیشنهاد سینمایی داشتم، کاراکتر پیشنهادی به اندازه مجموعه‌های تلویزیونی‌ام محوری نبوده است. نزدیک ۷ ماه مشغول بازی در سریال زیر پای مادر بودم و در این مدت هم اغلب همکاران و دوستان می‌دانستند که کار دیگری انجام می‌دهم اما در فواصل بین کارها اگر پیشنهادی بود پیشنهاد خیلی خوبی نبود.

